

Una riuada groga d'arreu de Catalunya omple la Via a l'Ebre

Èxit aclaparador de la mobilització al tram ebrenc gràcies a la participació de catalans d'altres comarques catalanes

Manifestants dinant en un bar d'Amposta. FOTO: JOAN REVILLAS

A. CARALT

«És una sensació única. No es pot explicar. Pensar que som 400 quilòmetres de persones que ens agafem les mans... és com ser un sol cos, un sol país, un sol pensament». Manel Mateu i el seu fill Marc enfilen el camí de retorn a Igualada després de participar a la Via Catalana al seu tram del Pont Penjant d'Amposta. Sense un tram assignat, ahir al matí van adonar-se que al municipi d'Amposta encara quedaven places lliures i no ho van dubtar. «Hem sortit de casa a corre-cuita prop de les dues de la tarda però quan hem arribat aquí hem vist que ja hi havia molta i molta gent».

A les 17.14 hores en punt, i davant l'absència d'un repic de campanes o qualsevol altre senyal, les persones agrupades en aquest tram van consultar els telèfons mòbils, van aixecar les mans i van cridar a favor de la independència de Catalunya. Un grup de Tar-

ragona ciutat s'havia apuntat al mateix pont però estava massa col·lapsat i van haver d'unir-se a la cadena uns metres més enllà. «Hem estat molt apretats però ha estat un moment transcendent. Esperem que els polítics siguin ràpids i fem la consulta», van explicar.

Els participants a la Via Catalana van cridar consignes, van fer l'onada i van esperar, sobretot, el pas dels fotògrafs de l'organització per immortalitzar la seva presència en aquesta mobilització històrica.

Al bell mig del pont, guarnida amb quatre estelades gegants, la riuada groga es tenyia de blau per la presència dels activistes de la Plataforma en Defensa de l'Ebre. «Estem molt agraïts per la resposta dels catalans per omplir els trams de les Terres de l'Ebre», destacà el seu portaveu, Manolo Tomàs. «La PDE ens hem mobilitzat en diversos pobles de l'Ebre i vestim la samarreta blava del

El Pont Penjant d'Amposta, un dels emplaçaments protagonistes de la Diada. FOTO: JOAN REVILLAS

nus perquè quedi constància de la nostra presència».

A aquella hora, al bar Joaquin d'Amposta respiraven una mica més tranquils. Durant l'hora de dinar, desenes d'inscrits, de Barcelona, Vic o Berga, els demanaven entrepans, cerveses i cafès. «Es-

peraven que vingués gent, però tanta no, la veritat», admetia la cambrera.

Durant tot el dia, el degoteig de persones arribades d'arreu de Catalunya fou constant. L'extensió dels trams a cobrir feu que molts ciutadans d'altres comar-

ques catalanes acudissin a omplir la Via a l'Ebre.

Multitud de vehicles i autocars, coberts de senyeres i estelades van omplir aparcaments, restaurants, rotondes i alguns camps de conreu en un ambient cívic i festiu.